

ДО 70-РІЧЧЯ ВАСИЛЯ КИРИЛОВИЧА РОМАНКА

28 грудня 2006 р. виповнилось 70 років доктору фізико-математичних наук, професору Василеві Кириловичу Романкові, відомому вченому в галузі теорії крайових задач для рівнянь із частинними похідними та диференціально-операторних рівнянь, видатному педагогу, професорові Московського фізико-технічного інституту (МФТІ), іноземному члену редколегії журналу «Математичні методи та фізико-механічні поля».

В. К. Романко народився в Україні, у м. Городенка Івано-Франківської області. Після закінчення Городенківської СШ №1 з 1955 р. по 1960 р. навчався на фізико-математичному факультеті Чернівецького університету. Отримавши диплом з відзнакою і маючи вже певні наукові результати, одержані при виконанні дипломної роботи, В. К. Романко в 1960 р. вступає до аспірантури Математичного інституту імені В. А. Стеклова АН СРСР (м. Москва) за спеціальністю «диференціальні рівняння». Науковим керівником аспіранта став професор Дезін О. О., який разом із багатьма іншими математиками Москви (серед них академіки С. Л. Соболев, С. М. Нікольський, В. С. Владіміров, В. А. Ільїн, члени-кореспонденти АН СРСР А. В. Біцадзе, Л. Д. Кудрявцев, професори В. М. Масленнікова, Ю. А. Дубінський) відіграв велику роль у формуванні В. К. Романка як науковця та як громадянина. Після закінчення аспірантури В. К. Романка скеровують на роботу асистентом кафедри вищої математики одного з найпотужніших вищих навчальних закладів СРСР – Московського фізико-технічного інституту, де він працює й по сьогоднішній день. Цей вуз завжди готував кадри для передових галузей науки та техніки. Як згадує Василь Кирилович, його студентами були, зокрема, теперішній ректор МФТІ М. М. Кудрявцев, академік РАН А. С. Бугайов.

У 1964 році В. К. Романко захистив кандидатську дисертацію «Граничные задачи для некоторых неклассических операторов», а у 1983 р. він став доктором фізико-математичних наук, захистивши дисертацію «Граничные задачи для общих дифференциальных операторов с выделенной переменной». Вчене звання професора йому було присвоєно в 1989 р. Його науковий доробок складають 75 журнальних статей.

У своїх наукових працях В. К. Романко розробив нові методи дослідження розв'язності та спектральних властивостей крайових задач для лінійних диференціальних та диференціально-операторних рівнянь і систем рівнянь. Зокрема, продовжуючи дослідження свого вчителя О. О. Дезіна, він на прикладі багатьох задач показав, що для опису всіх коректних крайових задач для заданого лінійного диференціального оператора з частинними похідними необхідно залучати, крім локальних крайових умов, також нелокальні умови. Дослідження В. К. Романка були розвинуті та доповнені у працях багатьох його учнів.

Багато сил і часу В. К. Романко віддає педагогічній роботі, написанню підручників і посібників для студентів вищих учбових закладів. На основі своїх лекцій він створив два навчальні фільми, які демонструвалися на навчальному каналі Московського телебачення.

У 2003 році В. К. Романкові була присуджена премія уряду Російської Федерації в галузі освіти за книги для студентів фізико-технічних й інженерно-фізичних спеціальностей університетів:

1. *Романко В. К.* Курс дифференциальных уравнений и вариационного исчисления. – Москва: Лаборатория Базовых Знаний, 2000. – 344 с.
2. *Романко В. К., Агаханов Н. Х., Власов В. В., Коваленко Л. И.* Сборник задач по дифференциальным уравнениям и вариационному исчислению / Под ред. В. К. Романко. – Москва: ЮНИМЕДИАСТАЙЛ, 2002. – 256 с.

Своїми науковими та педагогічними здобутками В. К. Романко щиро-сердечно ділиться зі своїми українськими колегами. Багато математиків західних областей України упродовж свого наукового зростання відчували велику підтримку професора Романка В. К. як авторитетного фахівця, консультанта чи офіційного опонента на захистах дисертацій.

В. К. Романко часто відвідує Львів. На запрошення Львівського національного університету імені Івана Франка він читав тут курс лекцій з розроблюваної ним наукової тематики.

Не забуває В. К. Романко і свою рідну Городенку на Івано-Франківщині, де він у колі родини та друзів юних літ часто проводить відпустку, черпаючи там натхнення для нових творчих звершень. На запитання про секрет його творчих здобутків В. К. Романко відповідає скромно і просто такими словами: «Усе своє життя я добросовісно і багато працював. І вважаю, що лише завдяки великій праці можна стати висококваліфікованим фахівцем, зрештою, потрібним людям, суспільству».

Побажаємо Василю Кириловичу міцного здоров'я, щастя та звершення ще багатьох добрих справ.

*П. І. Каленюк,
Г. С. Кім,
С. П. Лавренюк,
Б. Й. Пташник*